

kommer, at det er en almindelig Erkjendelse, at Bygningsafgiften ingenlunde er nogen særdeles heldig Beskatningsmaade for Kjøbstæderne; thi Indtægten og Værdien af Bygningerne der retter sig dog jo særdeles meget efter deres Vælggenhed, men dertil kan intet Hensyn tages, naar Bygningsafgiften beregnes, uden et ringe Hensyn til Assurancesummens Størrelse, hvilket dog ikke gjælder, naar Summen er over 4000 Rbd. Med Hensyn til det andet Punkt, navnlig, at den Sum, der skal paalægges Næringen i Kjøbstæderne, er foreslaaet for høi, til det Dobbelte, saa har rigtignok ogsaa den høitærende Finansminister, da han fremlagde Loven, ytret, at denne Forandring, som var foreslaaet, støttede sig paa Erfaringen, fordi det havde vist sig, at den Sum, der tidligere ifølge Anordningen af 5te Juni 1848 var lignet respective paa Kjøbenhavn med 82,000 Rbd., og paa de andre Kjøbstæder med 50,000 Rbd., at denne stod i aabenbart Misforhold til, hvad de Næringsdrivende i Kjøbstæderne kunne udrede. Dette er nu vissest kun en Paastand, ja, jeg tvivler om, at den er en meget beviselig, og en anden Paastand kunde derfor og stilles mod den, men en sliq Forøgelse er dobbelt betænkelig, fordi den, som en æret foregaaende Taler antydede, skal udredes efter Kjøbstædernes Folkemængde, og det jo allerede her i Salen ved en anden Leilighed er indrømmet, at denne Udredelse af Skatter efter Folkemængde er meget misliq. Der blev anført tidligere et Exempel, og jeg troer, at det ogsaa var oplysende. I den Tabel, der er vedføjet angaaende Fordelingsmaaden paa de forskjellige Kjøbstæder, staaer f. Ex. Fredericia opført med den Sum 3,184 Rbd. 60 Sk., men samme By har et meget stort Jordtilslag, har flere Hundrede Tønder Hartkorn; deraf skal ogsaa svares en næsten lige saa stor Sum i Krigsskat. Samme By har en stor Bygningsudstrækning, og skal deraf udrede en endnu større Sum i Bygningsafgift. Dersom vi lægge disse Summer sammen, saa ville vi finde, at efter denne Beregning udreder denne By en overordentlig stor Sum i Krigsskat, og man maa derhos erindre, at i Almindelighed ere jo i Kjøbstæderne de, som eie Bygninger, de Samme, som eie Jord, og det er igjen de Samme, som ere Næ-

ringsdrivende. I Regelen er dette Tilfældet; sølgelig træffes disse Personer af Krigsskatten paa tre forskjellige Maader. Jeg er naturligvis langt fra at troe, at det høitagtede Ministerium har villet forfordle Kjøbstæderne, men det forekommer mig ikke desto mindre, at de Grunde, som den høitagtede Finansminister, da han forelagde Loven, anførte, og det, som anføres i Motiverne, ingenlunde berettiger til en sliq Besoielse; idetmindste taler min Erfaring som Kjøbstadsbeoer derimod. Jeg skal kun i Forbigaaende berøre den Forhøielse, som er foreslaaet for Kjøbstads- og Landbrønderierne udenfor Kjøbenhavn, og det forekommer mig da, at af de Tal, som ere opførte i Motiverne til § 10, er det indlysende, at denne Afgifts-Forhøielse vil træffe haardt; thi der siges, at Brønderierne i Kjøbenhavn have i 1849 svaret Afgift af et særdeles stort Antal Karrum mere end i 1848, nemlig over 58,000 Tdr., medens de øvrige Kjøbstæder i samme Aar kun have afgiftsbetrigtiget $\frac{1}{3}$ saa meget som Kjøbenhavn, og det forekommer mig dog, at dette Forhold allerede her viser sig ugunstigt for Kjøbstæderne. Endnu mere vil det blive ved en forhøiet Beskatning. Derimod er der vistnok flere forskjellige Classer af Indtægter og Formue, som man ikke finder er gjort til Gjenstand for Beskatning ved dette Lovforslag, idetmindste ikke i passende Grad. Der blev allerede ved en anden Sags Behandling af en æret Rigsdagsmænd, som sidder ligeoverfor mig, som saadanne nævnt Fabrikker paa Landet og Vareoplæg, og jeg skal hertil nævne en tredie, nemlig Skibsrederie. Skibsrederie træffes aldeles ikke ved dette Udkaft, uden forsaavidt de som Kjøbstadsbeoere maa tage Deel i den. Kjøbstæderne paalægges Næringskat; men det er dog vissest ikke i noget passende Forhold, og det synes mig dobbelt besynderligt, i et Land, hvor Skibsfarten spiller en saa stor Rolle, og hvor Indtægterne af Skibsrederiet ere saa store.

Formanden: Forinden vi gaar videre, maa jeg fremdeles bede det erindret, at de enkelte Paragrapher ikke nu skulle diskuteres, men at Lovudkastet kun skal behandles i dets Almindelighed. Jeg indrømmer gjerne, at det er overordentlig vanskeligt at drage den Grænd-